

Összejöveteleink és gyülekezeti programjaink:

Minden **Vasárnap délelőtt 9,45 órakor** Istentisztelet.

Minden **Csütörtökön este 17,30 órakor** Bibliaóra.

Az Istentisztelet ideje alatt külön foglalkozás a gyermekekkel!

Testvéreink, akikért folyamatosan imádkozunk!

Makovei Jánosné, Flórika
Tripon Mihályné, Marika
Pap Jánosné, Mancika
(Sarkad)

Durkó Sándorné, Julika (Békés)
Nyári István és kedves felesége, Ilonka (Kiszombor)
Pazdernyik Pálné, Marika
(Soltvadkert-Kiskőrös)

Külön is felhívjuk a figyelmet a **szeptember 10-11-én Aradon tartandó első Magyar Pünkösdi Világkonferenciára**. Mindenkit arra kérünk, viseljük a szívünkön ezt az alkalmat, és imádkozzunk érte.

Kilenc dolog, amiért rendszeresen imádkozzunk!

1. A Közösség vezetőiért, és az Országos Presbitérium minden tagjáért.
2. A Gyülekezetünk lelkipásztoraért, **Fábián Tamás** testvérért és családjáért.
3. A gyülekezetünk vezetőségéért és szolgálattelvéiért .
4. A gyülekezetünkhöz tartozó családokért, fiataljainkért és gyermekeinkért.
5. A Torontói (Kanada) „Első Szeretet” Magyar Pünkösdi Gyülekezet lelkipásztoraért, **Németi Zsoltért**, kedves feleségéért **Izabellért** és kisgyerekeikért, **Sámuelért**.
6. A Soltvadkerti Pünkösdi gyülekezetért, és **Pazdernyik Pál** ügyvivő lelkipásztor testvérünk lelkipásztorra választásáért..
7. A börtönmisszióért, **Hajnal László** testvérért és minden segítőjéért.
8. Gyülekezetünk dicsőítő szolgálatának várva-várt mielőbbi helyreállításáért.
9. **Gulyás István** testvérünk teljes felépüléséért.

TÁJÉKOZTATÁS AZ IMAHÁZ FELÚJÍTÁSI MUNKÁIRÓL!

Szeretettel tudatjuk mindenkivel, hogy **szeptember hó második felében** az országos gyűjtésből érkezett támogatásból folytatódik a korábban abbamaradt imaház-felújítás. Ez a munka **kisteremmel** kezdődik: a padlózat teljes rendbetétele, az ablakok igazítása, teljes kifestés. Ezután következik **a nagy terem** felújítása új műanyag padlózat elkészítésével, az ablakok igazításával, a teljes kifestéssel készítésével. Egyébként **minden helyiség** ki lesz festve, és az épület bejárati külső (tömör) ajtólapja is kicserélésre kerül és több helyre új berendezés is kerül. Terveink szerint, ha marad pénzünk, és valamennyit hozzá tudunk tenni, **a kerítés, a kapuk és a gázóra áthelyezés** is megvalósulhat.

A nagyterem rendbetétele idején a kisteremben jövünk össze.

„Aztán ölébe vevé azokat...”

„Aztán ölébe vevé azokat, és kezét rájuk vetvén, megáldá őket.”
(Márk 10, 16.)

Számomra rendkívül nagy horderejű ez a bibliai feljegyzés, amely a gyermekekkel kapcsolatosan tudósít. Az Úr Jézus, küldetését teljesítve nagyon fontos dolgokat tesz: helyről helyre járva betegeket gyógyít, halottakat támaszt, megkötözötteket szabadít fel lelki-szellemi kötelékeikből, nagy horderejű kérdésekben tanítja az Övéit és a népet. Ilyen körülmények között, egy fárasztó napon **„...gyermekeket hozának hozzá, hogy illesse meg őket; a tanítványok pedig feddik vala azokat, akik hozák.”** (Márk 10, 13.), mert még a sokat látott tanítványok számára is túlzásnak tűnt. Jézus annál többre értékelte ezt az igyekezetet, és **„...haragra gerjede és monda nékik: Engedjétek hozzám jönni a gyermekeket, és ne tiltsátok el őket...”** (Márk 10, 14.) Ő tudta azt — amiről manapság is egyre több szó esik —, hogy **az érintésnek** nagyon nagy szerepe van az emberi kapcsolatokban. Gondolom, minden jelenlévő legnagyobb ámulatára — nemcsak megérintette őket, hanem: **„...ölébe vevé azokat, és kezét rájuk vetvén, megáldá őket.”** Ez a legbensőségesebb szeretet jele volt. A gyerekek Jézus ölelésével, rájuk kimondott áldásával „más emberként” mehettek tovább életútjukon. Milyen jó, hogy voltak, akik nagyon fontosnak tartották, hogy — az érintés igényével — odavigyék őket. Úgy gondolom, maguk is gyakorolták ezt, és gyakran megérintették felnövő gyermekeiket és egymást. Mai rohanó életünkben, a „nem érek rá” átka alatt, az általános, kedves érintés bizony egészen kimarad az életünkből. Ha nagyon muszáj, gyorsan kezet rázunk egymással és rohanunk tovább. Hadd rázzon fel bennünket az Úr Jézus példája, aki képes volt haragra gerjedni annak érdekében, hogy a gyermekek hozzá mehessenek.

Nézzünk bele most az Ige tükrébe, és vizsgáljuk meg, hogy mit jelent számunkra az érintés, sőt, ezen túl az ölelés és az áldásmondás. Mennyire mutatjuk ki gyermekeink felé azt, hogy „te fontos vagy nekem és Jézus Krisztusnak”? A gyermekek egyik legnagyobb problémája az, hogy akik számára fontosnak kellene lenniük, (itt nemcsak a szülőkre gondolok!) azok nem érnek rá, ebben a nagy rohanásban nincs idejük. Nagyon fontos tudni: ezt az időt nem lehet semmivel sem megváltani. Ha ma nem érek rá megérinteni, megölelni, eljön az ideje annak, amikor neki sem lesz ideje és igénye rám és Jézusra.

— Mj —